

ren følgende efter at have indhentet en udtalelse i sagen fra Socialministeriet:

»I et plejehjem skal der kunne gives den fornødne omsorg og pleje efter den enkeltes behov. Herudover har plejehjemsbeboerne ret til ydelser, der sædvanligvis gives i et plejehjem. Hvad der er sædvanlige ydelser, varierer fra kommune til kommune og fra plejehjem til plejehjem. Der er ikke herudover fastsat regler om befordring af plejehjemsbeboere ud over kørsel til behandling, terapi og lignende.

Det følger heraf, at det er den kommune, som driver plejehjemmet, eller som har indgået overenskomst med et privat plejehjem, herunder et selvejende plejehjem, der fastsætter omfanget af kørselsordningen for plejehjemets beboere, og hvilken betaling der skal ydes herfor. Kommunen kan herunder fastsætte, at udgifterne afholdes over plejehjemets drift. Det gælder også i de tilfælde, hvor plejehjemmet råder over egen bil, som eventuelt kan være anskaffet ved frivillige bidrag. Herudover kan der til plejehjemsbeboere ydes kørsel efter bestemmelsen i bistandslovens § 61 om befordring med individuelle transportmidler, når helbredsmæssige grunde taler derfor. Endelig vil befordring kunne ydes som personligt tillæg til pensionen.

Herudover er der i visse amter mulighed for at benytte de amtslige trafikselskabers handicap-/ældre-kørsel, i det omfang disse har bestemt, at plejehjemsbeboere skal være omfattet af ordningen.«

Der gøres i Trafikudvalgets betænkning af 3. maj 1991 over forslaget til folketingsbeslutning opmærksom på, at de allerede aftalte 5 x 50 mio. kr. til forbedring af fysisk handicappedes, gangbesværedes og ældres mulighed for at benytte den kollektive busstrafik, jf. lov om buskørsel, som blev vedtaget af Folketinget den 30. maj 1990, er uafhængige af beslutningsforslaget.

Nærværende lovforslag fremsættes med henblik på opfyldelse af folketingsbeslutning af 7. maj 1991 om kørselsordninger for svært bevægelseshæmmede uden for HT-området. Tilsvarende lovforslag fremsættes med henblik på opfyldelse af beslutningen i HT-området (forslag til lov om ændring af lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1

Uden for HT-området varetages den almindelige rutekørsel med bus i de enkelte amter af et fælleskommunalt trafikselskab, såfremt et sådant er oprettet, eller af amtet (Århus Amt og Fyns Amt).

Individuel handicapkørsel er ikke særligt udbredt hos trafikselskaber eller amter uden for HT-området. Kun Storstrøms Trafikselskab (STS) og Vestsjællands Trafikselskab (VT) har siden henholdsvis 1985 og 1987 udført denne form for kørsel. Kørselsordningerne sigter mod at gøre det muligt for den enkelte handicappede at komme i kontakt med familie og venner ved besøg i disses hjem, samt at komme i kontakt med andre mennesker ved deltagelse i sammenkomster, teater/biograf/udstillingsbesøg etc. (fritidskørsel). Ordningerne er derimod ikke beregnet til lovbestemt kørsel f.eks. til lægebehandling eller fysioterapi, idet det er den sociale sektor, der skal sørge for denne kørsel. VT udfører allerede idag transport af plejehjemsbeboere og STS vil fra 1. januar 1992 også udføre denne form for kørsel.

De eksisterende kørselsordninger omfatter personer, der på grund af fysiske handicap er afskåret fra at benytte offentlige trafikmidler. Handicapkørslen udføres i alle tilfælde af private vognmænd som entreprenører for trafikselskaberne. Der anvendes både almindelige hyrevogne og liftbusser efter den handicappedes behov.

Ved lovændringen gøres det obligatorisk at etablere særlige kørselsordninger for svært bevægelseshæmmede, der også omfatter plejehjemsbeboere.

Da kørselsordningen principielt skal indgå som en del af trafikselskabets eller amtets forpligtelse til at udføre kollektiv persontrafik er det forudsat, at ordningen kun kan benyttes inden for normal køreplan-tid. Det er endvidere en forudsætning, at der kan stilles krav om, at »spontankørsel« skal anmeldes i god tid, f.eks. en eller flere timer før kørslen.

Kørselsordningen skal indeholde et mindsteantal ture. Prisen for kørslen må ikke ligge væsentlig højere end prisen for transport af ikke-handicappede. Udgifterne til kørselsordningen dækkes ind gennem de ikke-handicappede passagerers betaling for billetter (abonnement) – udover de handicappedes egen betaling.

Til nr. 2

Det pågældende trafikselskab eller amtsråd skal i henhold til § 2, stk. 2, udarbejde en plan for den lokale og regionale kollektive persontrafik i amtskommunen.

De respektive trafikselskaber eller amter skal ifølge lovforslaget udarbejde en særskilt plan for den individuelle handicapkørsel. Udarbejdelsen af planen skal ske i samarbejde med handicaporganisationerne, således at de »bedste principper« kan danne grundlag for den fremtidige model for disse kørselsordninger. Brugernes erfaring med hensyn til kørselsordningerne skal indgå som et vigtigt element i